

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΩΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΦΥΛΗΣ

«Ενοριακή Έστια Εικονογραφίας»

ΕΙΚΟΝΟΛΟΓΙΚΗ

Κατήχησις

Πολιτισμός

Κυριακή Ορθοδοξίας 2026
Ιερά Μονή Αγίων Κυπριανού και Ιουστίνης Φυλής

ΣΥΜΒΟΛΗ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ • ΔΙΑΝΟΜΗ ΔΩΡΕΑΝ

Λεωφ. Φυλής 18, Δημοτική Ένότης Φυλής

Άριθμός τεύχους 46

Δεκέμβριος 2025 - Φεβρουάριος 2026

Τὸ 1821, στὴν ἀρχὴ τῆς Ἐπανάστασης, πρωτοπαρουσιάστηκε ἡ Παναγία στὴν Τήνο

Ἀπὸ τὸν ἐπιφανῆ Ἀρχιμανδρίτη Διονύσιο Πύρρο τὸν Θετταλό, Ἴατρο καὶ Φιλόσοφο, σύγχρονο τῶν γεγονότων τοῦ Μεγάλου Ἐσσηκωμοῦ, περιηγητῆ τῆς ἐμπόλεμης χώρας, ποὺ πῆγε τότε καὶ στὴν Τήνο ἀναφέρεται:

«Κατὰ τὸ 1821ο ἔτος, εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Ἐπανάστασεως, ἡ Θεοτόκος Μαριάμ ἐφάνη κατ' ὄναρ εἰς τινὰ ἀπλοῦν γέροντα, ἥτοι περιβολάρην, μάρμπα Μιχαὴλ καλούμενο Ἄνδρειον, ἐτῶν 80, καὶ τῷ λέγει νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ χωράφιον τοῦ Ἄντωνίου Δοξαρά, ἔξω τῆς πόλεως, νὰ σκάψῃ καὶ νὰ εὔρῃ μίαν Εἰκόνα Αὐ-

τῆς. Οὗτος δὲ καταπείσας τινὰς χριστιανούς, ἔσκαψεν ὀλίγον καὶ εὔρεν μόνον μερικὰ ἀρχαῖα τοῦβλα, καὶ ... μὴ εὐρόντες Εἰκόνα ἀνεχώρησαν...

Τὸ 1822, ἐν μέσῳ τοῦ Ἀγῶνος, ἐμφανίζεται συνεχῶς πάλι στὴν Ἁγία Πελαγία ἐπὶ τρεῖς συνεχόμενες ἐβδομάδες, τὶς Κυριακὰς 9, 16 καὶ 23 Ἰουλίου 1822, ζητώντας ἐπίμονα τὴν παραπάνω ἀνασκαφή!

Τελικά, ἡ ἁγία καὶ θαυματουργῆ Εἰκόνα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ θὰ βρεθεῖ στὶς 30 Ἰανουαρίου τοῦ 1823, ξεσηκώνοντας ρίγη πανεθνικοῦ ἐνθουσιασμοῦ, στὸ σκληρὰ ἀγωνιζόμενο Ἑλληνορθόδοξο Γένος μας, ποὺ ἀναπετρώνεται καὶ βοᾷ «**Εὐαγγελίζου Ἑλλάς χαρὰν μεγάλην!**»!

Ἀπὸ τότε ὅλοι οἱ Ἀγωνιστὲς περνοῦν ἀπὸ ἐκεῖ γιὰ νὰ ὑποβάλλουν τὰ σέβη τους στὴν Ἀνίκητη Στρατηγὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ λάβουν μὲ τὴν μεσιτεία Τῆς εὐλογία καὶ φώτιση καὶ προστασία ἐν πολέμῳ! Ἔτσι φτάνουν καὶ ἀσπάζονται εὐσεβῶς καὶ δακρυσμένοι τὴν Μεγαλόχαρη ὁ Κανάρης, ὁ Μιαούλης, ὁ Καραϊσκάκης, ὁ ἴδιος ὁ Κολοκοτρώνης ποὺ τόσο Τὴν ἀγαποῦσε καὶ Τὴν ὀνόμαζε «Τύχη τῆς Πατρίδος», ὁ Νικηταρᾶς, οἱ Ζαΐμηδες, οἱ Κουντουριώτηδες, ὁ εὐσεβὴς Μακρυγιάννης, ὁ ὁποῖος μάλιστα ἀναφέρει τὸ θαῦμα θεραπείας ἐνὸς παιδιοῦ του ἀπὸ τὴν Παναγία τῆς Τήνου! Ἀπὸ τὴν Παναγία τοῦ Γένους, τὴν **ΑΣΠΙΔΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**, γιὰ τὴν ὁποία μάλιστα ὁ Γ. Π. εἶπε πῶς «εἶναι ζωντανή»!...

Η ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΚΑΙ Η ...ΑΡΑΧΝΗ

«ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ είναι εκείνη η δύναμις όπου έχει ο άνθρωπος εις τὸ νὰ κάμη ὅλον ἐκεῖνο, ὅπου δὲν βλάπει εις τὰ δίκαια τῶν γειτόνων του».

(Ρήγας Φεραῖος)

Τι είναι Τέχνη; Μιά έξωτερικευση συναισθημάτων. Ἀποτυπώνη τὸν ἐσωτερικὸ κόσμον τοῦ καλλιτέχνη. Τὸ φῶς ἢ τὸ σκοτάδι ποὺ κρύβει μέσα του. Τὴ λύπη, τὴ χαρά, τὴν ὀργή. Ἡ Τέχνη εἶναι μορφή ἐπικοινωνίας. Ὁ καλλιτέχνης μιᾶ μὲ τὸ κοινὸ μέσω τοῦ ἔργου του. Ἡ Τέχνη εἶναι πολιτισμός. Γιατὶ τὸ μήνυμά της εἶναι πολλὲς φορές διαχρονικὸ καὶ οἰκουμενικὸ. Δὲν περιορίζεται στὰ στενὰ ὄρια μιᾶς κοινωνίας ἀπαραίτητα, ἀλλὰ δύναται νὰ μεταδοθεῖ σὲ ὁλόκληρον τὸν κόσμον, ὅπως ἡ «Γκουέρνικα» τοῦ Πικάσο ἢ ἡ «Σφαγὴ τῆς Χίου» τοῦ Ντελακρουά. Ἄλλοτε πάλι, ἡ Τέχνη μπορεῖ καὶ ἔχει τὴ δυναμικὴ νὰ κάνει διάσημον σὲ ὅλον τὸν κόσμον ἓνα σχετικὰ ἄσημον πρόσωπον, ὅπως γιὰ παράδειγμα, ἡ «Μόνα Λίζα» τοῦ Λεονάρντο Ντὰ Βίντσι.

Τι εἶναι ὁ Χριστιανισμός; Κάτι πολὺ περισσότερον ἀπὸ μίαν θρησκείαν μὲ δόγμα. Εἶναι ἓνας τρόπος ζωῆς, πίστεως καὶ ἀντίληψης ὅπως τὸν δίδαξε ὁ Θεάνθρωπος -γιὰ ἐμᾶς τοὺς Χριστιανοὺς- Ἰησοῦς Χριστός. Μιὰ κοσμοαντίληψη μὲ κοινωνικὲς προεκτάσεις ποὺ ἐπηρεάζει ὁλόκληρον τὸν πλανήτη καὶ ἔχει παίξει σημαντικώτατον ρόλον στὴν Ἱστορία. Ὅμως, γιὰ τοὺς Ἕλληνας, ὁ Χριστιανισμὸς καὶ ἰδίως ἡ Ἀνατολικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι κάτι ἀκόμα: στοιχεῖο ἄρρηκτα συνδεδεμένο μὲ τὴν παράδοσιν καὶ τὴν ταυτότητά μας. Ὁ λαὸς καὶ τὸ ἔθνος μας ἔχει κάνει τεράστιες θυσίες γιὰ νὰ προασπίσει τὴν χριστιανικὴν ταυτότητα καὶ θρησκείαν. Μάλιστα, στὶς ἀρχὲς τοῦ 7ου αἰῶνα, οἱ δυνάμεις τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας ὑπὸ τὸν Αὐτοκράτορα Ἡράκλειον ἐκστράτευσαν μέχρι τὰ βάθη τῆς Ἀνατολῆς γιὰ νὰ ἀνακτήσουν τὸν Τίμιον Σταυρὸν, ποὺ εἶχαν ἀρπάξει οἱ Σασσανίδες Πέρσες.

Ἐπι πλεον, θὰ ἦταν παράδοξον νὰ μὴν ἀναφερθεῖ, ὅτι ἡ ἴδια ἢ ἀποτύπωση τῆς χριστιανικῆς θρησκείας εἶναι μίαν μορφή Τέχνης. Οἱ ἀγιογραφίες, οἱ Ναοὶ καὶ οἱ ἀρχιτεκτονικὴ τους δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἐντάσσονται σὲ μίαν μορφή Τέχνης ὑψηλῆς αἰσθητικῆς καὶ καλλιτεχνικοῦ ἐπιπέδου.

Εἶναι ἐμφανές, ἐκ τῶν ἀνωτέρω, πὼς ὁ ρόλος τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τῆς Τέχνης δὲν εἶναι σὲ καμμία περίπτωση ἀντικρουόμενοι. Ἡ σύγκρουση δὲν προκύπτει ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν φύση τῶν ὡς ἄνω ἐννοιῶν, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν χρῆση ποὺ κάνουν ὀρισμένοι ἄνθρωποι καὶ ἐμπλέκουν τὴν τέχνη στὸ θρησκευτικὸ δόγμα τοῦ Χριστιανισμοῦ. Τὰ τελευταῖα χρόνια, διάφοροι ἄνθρωποι ἀπὸ τὸν χῶρο τῆς τέχνης ἐπιλέγουν ἱερὰ πρόσωπα τοῦ χριστιανισμοῦ, τὰ ὁποῖα ἐντάσσουν στὰ ἔργα τους κατὰ τρόπο ὑποτιμητικὸ ἢ παραμορφωμένο. Βασικὸ τους ἐπιχείρημα εἶναι πὼς στὰ πλαίσια τῆς «ἐλευθερίας τῆς τέχνης» μποροῦν νὰ δημιουργοῦν ὅ,τι θέλουν καὶ ὅτι ἡ «τέχνη δὲν ἔχει ὅρια». Στὴν πραγματικότητα ὅμως, ἡ χρῆση ἱερῶν προσώπων γιὰ τὴν «δημιουργία τέχνης» κατὰ τέτοιο τρόπο συνιστᾷ αὐτὸ ποὺ λέμε βλασφημία. Καὶ μπορεῖ ἡ βλασφημία νὰ μὴ διώκεται -πλέον- ποινικά, ὥστόσο ἀποτελεῖ μιὰ κοινωνικά καταδικαστέα πράξη, ἀφοῦ προσβάλλει τὰ Ἱερὰ τοῦ μεγαλύτερου μέρους τῶν πολιτῶν τῆς χώρας.

Ἡ ἀπάντηση δόθηκε ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους μας προγόνους αἰῶνες πρὶν: **Ἡ Τέχνη ἔχει ὅρια.** Καὶ ἡ προσβολὴ τῶν θεῶν εἶναι μιὰ **κατάπτυστη πράξη.** Αὐτὸ ἀποτύπωσαν μέσα ἀπὸ τὸν μῦθο τῆς Ἀράχνης. Ἡ θεὰ Ἀθηνᾶ τιμώρησε τὴν νεαρὴ Ἀράχνη, γιὰτὶ ἡ τελευταία ὕφανε σκηνές ποὺ ἔδειχναν τοὺς θεοὺς στὶς ντροπιαστικὲς τους στιγμὲς καὶ τοὺς χλεύαζε. Καὶ ἡ Ἀθηνᾶ μεταμόρφωσε τὴν βλάσφημη γυναῖκα στὸ γνωστὸ ἔντομο. Ποὺ μᾶς προκαλεῖ ἀηδία. Γιὰ νὰ θυμίζει σὲ ὅλους πὼς ἡ **βλασφημία εἶναι καταδικαστέα καὶ ἀηδιαστικὴ.**-

* * *

Ἀράχνη: Μυθολογικὸ πρόσωπο. Ἦταν κόρη τοῦ Ἰδμωνα, ὁ ὁποῖος καταγόταν ἀπὸ τὸν Κολοφῶνα, κατοικοῦσε στὴν Ὑπαιπα τῆς Λυδίας καὶ ἐργαζόταν ὡς βαφέας πορφύρας. Σύμφωνα μὲ τὴν παράδοση, ἦταν τόσο φημισμένη γιὰ τὴ δεξιότητά της στὴν ὕφαντική καὶ στὸ κέντημα, ὥστε ἀκόμα καὶ οἱ νύμφες τοῦ Τιμῶλου καὶ τοῦ Πακτωλοῦ ἔτρεχαν νὰ θαυμάσουν τὴ δουλειά της. Τὸ γεγονός αὐτὸ τὴν ἔκανε νὰ **καυχηθεῖ πὼς ξεπερνοῦσε στὴν ὕφαντική καὶ τὴν ἴδια τὴ θεὰ Ἀθηνᾶ.** Ἡ θεὰ μεταμφιέστηκε σὲ γριὰ καὶ συνέστησε στὴν Ἀράχνη νὰ εἶναι **περισσότερο μετριόφρων,** ὅμως ἡ τελευταία προκάλεσε τὴν Ἀθηνᾶ σὲ διαγωνισμό. Ἡ Ἀθηνᾶ ἀπεικόνιζε τὰ μεγαλουργήματα τῶν ἀθανάτων, ἐνῶ ἀντίθετα ἡ Ἀράχνη ἄρχισε νὰ στολίζει τὸν ἰστό της μὲ σκηνές ἀπὸ τὶς ἐρωτικὲς περιπέτειες τῶν θεῶν τοῦ Ὀλύμπου. Ἡ θεὰ, ὀργισμένη τόσο μὲ τὴν αὐθάδεια τῆς Ἀράχνης ὅσο καὶ μὲ τὴν ἰκανότητά της, τὴ χτύπησε στὸ μέτωπο μὲ τὸ ἀδράχτι της καὶ τῆς ἔσκισε τὸν ἰστό. Ἐκείνη τότε θέλησε νὰ κρεμαστεῖ, ὅμως ἡ θεὰ τὴν καταράστηκε νὰ **μείνει ζωντανὴ καὶ νὰ ὑφαίνει πάντα κρεμασμένη,** μεταμορφώνοντάς τὴν στὸ ὀμώνυμο ἀρθρόποδο.

□

«Άγνωστοι» Άγιοι τοῦ Δεκεμβρίου σὲ Ἱερὸς Ναοὺς τῆς Μητροπόλεώς μας

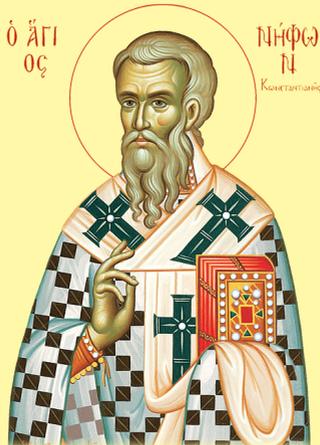
Άγιος Παρθένιος
ὁ ἐν Χίῳ
Ὁμολογητής.
Μνήμη:
8 Δεκεμβρίου

Τοιχογραφία
Ακρυλικά χρώματα
σὲ καμβά.
Ἱερὸς Ναὸς
Ἁγ. Κυπριανοῦ καὶ
Ἰουστίνης Φυλῆς
Φυλῆς Ἀττικῆς

Άγιος Νήφων
Ἐπίσκοπος
Κωνσταντιανῆς,
ὁ ὁδηγὸς
τῶν μετανοούντων
καὶ βοηθὸς
τῶν ψυχοραγούντων
Μνήμη:
23 Δεκεμβρίου

Τοιχογραφία
Ακρυλικά χρώματα
σὲ καμβά.
Ἱερὸ Μετόχι
Ἁγίου Χριστοφύρου
Ἄνω Χρυσοβίτσας,
Θέρμου
Αἰτωλοακαρνανίας

Άγία Άνυσία
ἡ ἐν
Θεσσαλονίκη
Μνήμη:
30 Δεκεμβρίου

Τοιχογραφία
Ακρυλικά χρώματα
σὲ καμβά.
Ἱερὸς Ναὸς
Ἁγίων Ἀγγέλων
Ἀφιδνῶν

Ἡ 83χρονη ἁγιογράφος κα Jana ἀπὸ τὴν Δημοκρατία τῆς Τσεχίας

Τὴν παραμονὴ τῆς ἑορτῆς τῆς Ἁγίας Ἄννης, σὲ ἡλικία 83 ἐτῶν, ὀλοκλήρωσε τὴν πρώτη της Εἰκόνα - τὴν Εἰκόνα τῆς Ἁγίας Ἄννης - ἡ πιστὴ μας Ἰωάννα. Κατὰ τὴν παραμονὴ τῆς Εἰκόνας στὸ Ἱερό τοῦ Ναοῦ βιώσαμε κοινὴ χαρὰ καὶ μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ θὰ θέλαμε νὰ σᾶς παρουσιάσουμε σύντομα τὴν Ἀδελφὴ μας Ἰωάννα.

Ἡ κυρία Ἰωάννα Ἀρνασεβόβα/Jana Ardaševonová/ προέρχεται ἀπὸ σημαντικὴ μοραβικὴ οἰκογένεια διανοουμένων καὶ καλλιτεχνῶν. Ἀνάμεσα στοὺς στενότερους συγγενεῖς της συναντᾶμε, μεταξὺ ἄλλων, τὸν ἐφευρέτη τῶν φακῶν ἐπαφῆς, τὸν ἰδρυτὴ τῆς τσεχικῆς δενδροχρονολογίας, καθὼς καὶ δεξιότητες μουσικοὺς καὶ παιδαγωγούς τῆς μουσικῆς. Ἡ ἴδια σπούδασε στὸ Ὡδεῖο τοῦ Μπρνὸ βιολοντσέλο καὶ κλασικὴ κιθάρα καὶ ἐπὶ πολλὰ δεκαετίες δίδαξε τὰ ὄργανα αὐτὰ σὲ βασικὲς καλλιτεχνικὲς Σχολές. Μεγάλῃ εὐλογία τοῦ Θεοῦ γι' αὐτὴν ὁ γυιὸς της Ἰγκόρ, ὁ ὁποῖος ἐδῶ καὶ πολλὰ δεκαετίες συγκαταλέγεται στοὺς πλέον βραβευμένους Τσέχους δεξιότητες πιανίστες.

Τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη ἡ κυρία Ἰωάννα τὴν ἀσπᾶστηκε χάρι στὸν σύζυγό της Ἀλέξανδρο, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ πατέρα του καταγόταν ἀπὸ οἰκογένεια Ρώσων μεταναστῶν, μετὰ τὸ 1917. Στὴν Ὁρθοδοξία βρῆκε ὄχι μόνον πνευματικὴ πατρίδα, ἀλλὰ καὶ τὴ δυνατότητα νὰ ἀξιοποιήσει τὸ μουσικὸ της ταλέντο καὶ τὴν παιδεία της. Ἀπὸ τὴν δεκαετία τοῦ 1980 ὑπηρετήσε ὡς μόνιμη χοράρχης στὸν Ὁρθόδοξο Ναὸ τοῦ Ἁγίου Βάτσαβ στὸ Μπρνὸ καὶ μέχρι σήμερα ἀσχολεῖται ἐνεργὰ μὲ τὸ ἐκκλησιαστικὸ μέλος.

* * *

Παρότι ἡ κυρία Ἰωάννα περιβάλλεται ἀπὸ τὴ δόξα προγόνων καὶ ἀπογόνων, παραμένει ἄνθρωπος ταπεινός, σεμνός καὶ ἐγκάρδιος, ἄνθρωπος βαθιᾶς πίστεως καὶ γενναϊοδωρῆς, θυσιαστικῆς ἀγάπης.

Πρεσβυτέρα Hanna

Στους τελευταίους Ὀλυμπιακούς Ἀγῶνες (τῶν Παρισίων), ἓνας ἀθλητῆς τὰ κατάφερε. Ἔγινε Ὀλυμπιονίκης στὴν κωπηλασία!

Πέτυχε αὐτὸ ποὺ ποθοῦσε. Ἐφθασε κυριολεκτικὰ στὴν κορυφή!

Πῶς ὅμως; Μὰ μὲ τὸν ἀγῶνα καὶ τὸν μόχθο του. Ἀπόδειξη; Τὰ ροζιασμένα του χέρια ἀπ' τὴ χρήση τῶν κουπιῶν!

Σεμινάριο

Svaty Basil Veliky Τσεχία 2026

Μία αξιοπρεπής προετοιμασία,
για την Έορτή της Γεννήσεως του Κυρίου

Με τη Χάρη του Θεού και την εύλογία του Μητροπολίτου Λαρίσης και Πλαταμώνος κ. Κλήμεντος, πραγματοποιήθηκε, κατά τις ημέρες 2-4 Ιανουαρίου 2026, ένα ακόμη άγιογραφικό Σεμινάριο, στην Τσεχία, αφιερωμένο αυτή τη φορά στο ιερό Πρόσωπο του Άγιου Βασιλείου του Μεγάλου...

...Η συνάντηση ἔγινε στήν Αἶθουσα Συνεδρίων τοῦ ξενοδοχείου Hotel pod Zámkem στό Μπόσκοβιτσε, ἐντὸς τοῦ χώρου τῶν ἀνακτορικῶν κήπων, τῶν ὁποίων ἡ χιονισμένη ὁμορφιά συνέβαλε στή δημιουργία μιᾶς φυσικῆς ἑορταστικῆς ἀτμόσφαιρας, κατὰ τὴν διάρκεια ὁλόκληρου τοῦ Σεμιναρίου.

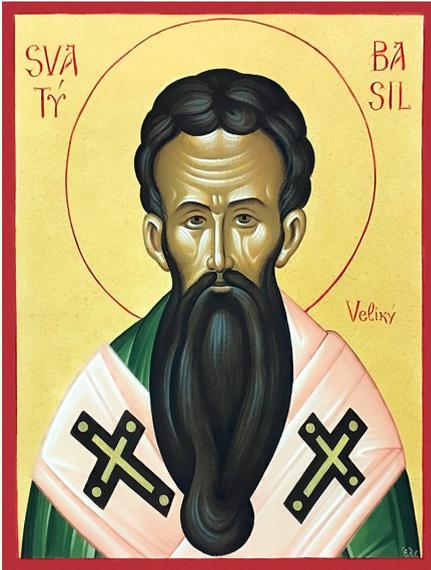
Τὸ Σεμινάριο καθοδηγήθηκε ἀπὸ τὸν ὑπεύθυνο τῆς Ἐνοριακῆς Ἑστίας Εἰκονογραφίας Ἱεροδιάκονο Γαβριήλ, ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς, μὲ τὴν εὐχὴ τοῦ Μητροπολίτου αὐτοῦ Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ καὶ τὴν συνδρομὴ δύο ἀκόμη Μελῶν τῆς Ἑστίας - Ἐμμανουὴλ Παρασύρη καὶ Ἄννης Σημαντήρα. Τὴν γλωσσικὴ «γέφυρα» ἀνάμεσα στήν ἑλληνικὴ καὶ τὴν σλαβικὴ παράδοση ὑπηρετήσε μὲ εὐαισθησία καὶ ἐπιμέλεια ὁ Φίλιππος Γιάν. Τὴν πνευματικὴ διάσταση τοῦ Σεμιναρίου ἐμπλούτισε ἐπίσης ἡ ἐπιτυχημένη, ἐπίκαιρη διάλεξη «Ὁμιλία τοῦ Ἁγίου Βασιλείου τοῦ Μεγάλου γιὰ τὴν Ἑορτὴ τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου», τὴν ὁποία παρουσίασε ὁ πρεσβύτερος Κάρελ.

Στὸ Σεμινάριο ἦταν ἀνοικτὸ σὲ ὅλους καὶ ὑπῆρξε ἱκανοποιητικὴ συμμετοχή, τόσο ἀπὸ ἀρκετούς, οἱ ὁποῖοι συμμετέχουν τακτικὰ στὰ ἀγιογραφικὰ Σεμινάρια ἐδῶ καὶ ἀρκετὰ χρόνια, ἀλλὰ καὶ ἄλλους, πὺ συμμετεῖχαν γιὰ πρώτη φορά, ἐνῶ μερικοὶ ταξίδεψαν ἀπὸ τὴν Σλοβακία καὶ τὴν Οὐγγαρία! Ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ ποικιλία ἐμπειριῶν δημιούργησε ἓνα οἰκογενειακὸ περιβάλλον ἀμοιβαίας ἀνοιχτότητας καὶ ἀλληλοβοήθειας.

Οἱ συμμετέχοντες καθοδηγήθηκαν βῆμα πρὸς βῆμα σὲ ὁλόκληρη τὴ διαδικασία τῆς ἀγιογράφησης τῆς ἱερῆς Εἰκόνας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, σύμφωνα μὲ τὴν παραδοσιακὴ Ὁρθόδοξη τεχνικὴ: ἀπὸ τὴν ἐπιλογὴ τοῦ παλαιοῦ ἀρχετύπου, τὸ ἀρχικὸ σχέδιο καὶ τὶς σωστὲς ἰσορροπίες τῆς σύνθεσης, ἕως τὴ μελετημένη ἐργασία μὲ τὸ φῶς καὶ τὴν ἀρμονικὴ ἐπιλογὴ καὶ διαστρωμάτωση τῶν χρωμάτων, τὰ ὁποῖα ὑπηρετοῦν ὄχι μόνον τὴν αἰσθητικὴ, ἀλλὰ κυρίως τὴν θεολογικὴ σημαντικὴ τῆς Εἰκόνας.

Ἰδιαίτερη προσοχὴ δόθηκε στὴ φωτεινότητα τῆς Εἰκόνας - στὸ φῶς, πὺ ἀποτελεῖ ἔκφραση τῆς πραγματικότητος τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Οἱ συμμετέχοντες διδάχθηκαν νὰ ἀντιλαμβάνονται τὴ σχέση ἀνάμεσα στὴν αἰσθητικὴ πλευρὰ τῆς ζωγραφικῆς καὶ τὸ πνευματικὸ περιεχόμενον, πὺ ἡ Εἰκόνα μεταδίδει. Σταδιακὰ, μπροστὰ στὰ μάτια μας, ἡ ἱερὴ Μορφὴ ἀναδύοταν ἀπὸ τὸν καμβά, «ζωντάνευε», καὶ τὸ Ἱερὸ Πρόσωπον τοῦ μεγάλου Ἁγίου, τὰ ἐνδύματά του καὶ ἡ ἔκφρασή του ἀποκτοῦσαν βάθος καὶ γαλήνη.

Τὸ τελικὸ στάδιο ἦταν ἀφιερωμένο στὴν προσθήκη τῶν ἀπαραίτητων στοιχείων - τοῦ φωτοστέφανου, τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἁγίου καὶ τῶν ἄλλων λεπτομερειῶν πὺ ὁλοκληρώνουν τὴ διαδικασία τῆς ἀγιογράφησης. Ἔτσι,

ὁ καθένας ἔφευγε χαρούμενος, ὄχι μόνο μὲ μία δημιουργημένη «διὰ χειρός του» Εἰκόνα, ἀλλὰ καὶ μὲ βαθύτερη κατανόηση τοῦ τι σημαίνει νὰ «γράφει» κανεὶς μία Εἰκόνα, μὲ ἐπίγνωση καὶ ὄχι ἀπλῶς καὶ ἀφελῶς.

Ὁλοκλήρο τὸ Σεμινάριο διεξήχθη μέσα σὲ ἀτμόσφαιρα προσευχῆς -μὲ τὴν Χορωδία τῆς Ἑνορίας τοῦ Ἁγίου Γοράσδου νὰ εὐφραίνει τὶς ἀκοές-, καλωσύνης καὶ συγκέντρωσης. **Γιὰ** ἐμᾶς ἀπετέλεσε ἕναν πολύτιμο τριήμερο χρόνο προσευχῆς, ἐσωτερικῆς περισυλλογῆς, ἀλλὰ καὶ χαρᾶς, ἀπὸ τὴν ἐντατικὴ ἐργασία. **Οἱ** συμμετέχοντες μοιράζονταν τὶς ἐμπειρίες τους, βοηθοῦσαν ὁ ἕνας

τὸν ἄλλον καὶ μάθαιναν ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον...

Ἡ καθοδήγηση τῆς Ὁμάδας ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἡ ὁποία μὲ ὑπομονὴ καὶ ταπεινότητα προσέφερε συμβουλὴ καὶ στήριξη στὸν καθένα μας, ὑπῆρξε γιὰ πολλοὺς πηγὴ νέας πνευματικῆς, ἀλλὰ καὶ ζωτικῆς ἔμπνευσης, ἐνθάρρυνσης καὶ ἐπιβράβευσης τῆς ἐργώδους προσπάθειας τοῦ καθενός.

Ἔτσι, τὸ φετινὸ εἰκονογραφικὸ Σεμινάριο ἔγινε γιὰ ἐμᾶς μία ἀξιοπρεπῆς προετοιμασία γιὰ τὴν ἐπικείμενὴ Ἑορτὴ τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου. Ὑπῆρξε μαρτυρία ζωντανῆς συνεργασίας μὲ τὴ μητέρα μας Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία, ἀμοιβαίας ὑποστήριξης, ἀλληλοβοήθειας καὶ θερμῶν προσευχῶν. Ἡ εὐγνωμοσύνη δέ, γιὰ αὐτὸ τὸ κοινὸ αὐτὸ καὶ εὐλογημένο ἔργο καταγράφηκε ὄχι μόνο στὶς Εἰκόνας, ποὺ δημιουργήθηκαν κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ Σεμιναρίου, ἀλλὰ κυρίως στὶς καρδιές ὧσων εἶχαν τὴν εὐλογία νὰ συμμετάσχουν σὲ αὐτὴ τὴν -κυρίως ἀγαπητικὴ- ἐν Χριστῷ, συνάντηση.

Στὸ τέλος τῆς ἀναφορᾶς μας, ἀφήνουμε νὰ ἀκουστῆ ἡ ἱερὴ φωνὴ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου τοῦ Μεγάλου:

«Γνωρίστε τὸ Μυστήριο! Ὁ Θεὸς φανερώθηκε ἐν σαρκί, γιὰ νὰ θανατώσει τὸν θάνατο, ποὺ εἶχε ριζώσει μέσα σὲ αὐτήν. Διότι, ὅπως ἕνα θεραπευτικὸ φάρμακο, ἀπορροφούμενο ἀπὸ τὸ σῶμα, νικᾷ τὰ καταστροφικὰ δηλητήρια, ἢ ὅπως τὸ σκοτάδι, ποὺ κυριαρχεῖ σὲ ἕναν χῶρο, διαλύεται μὲ τὸν ἐρχομὸ τοῦ φωτός, ἔτσι καὶ ὁ θάνατος, ποὺ ἐξουσίαζε τὴν ἀνθρώπινη φύση, καταστράφηκε ἀπὸ τὴν παρουσία τῆς Θεότητος!»...

Πρεσβυτέρα Hanna

Μήγαρις
ἔχω ἄλλο
στό νού μου
πάρεξ
ἐλευθερία
καὶ γλῶσσα;

Δ. Σολωμός

Ἡ Γλῶσσά μας... Ἡ Ἱστορία μας... Ὁ Πολιτισμός μας...

• Ἀνυπολόγιση ἡ Ἀξία
τῆς Πνευματικῆς μας Κληρονομιάς •

■ 9η Φεβρουαρίου

Ἡ καθιέρωση Παγκόσμιας Ἡμέρας Ἑλληνικῆς Γλώσσας*

«Γιὰ τὴ μητέρα γλῶσσα μας, τὰ λάβαρα κρατήστε!...»

Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα κατεῖχε πάντοτε περίοπτη θέση στὴν ἱστορία τοῦ Δυτικοῦ Πολιτισμοῦ. Ἐξάλλου στὴν γλῶσσα μας, μεταξὺ ἄλλων, γράφτηκε ἡ Καινὴ Διαθήκη καὶ τὰ Ὀμηρικὰ Ἔπη.

Ἡ UNESCO πρότεινε, στὶς 13 Ἀπριλίου 2025, νὰ ἀνακηρυχθεῖ ἡ **9η Φεβρουαρίου**, ἡμέρα θανάτου τοῦ Διονύσιου Σολωμοῦ, ὡς Διεθνῆς Ἡμέρα τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσας.

Τὰ ἑλληνικά, ὡς βασικὴ κοιτίδα τῶν ἐννοιῶν τοῦ Πολιτισμοῦ, τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Φιλοσοφίας, κατέχουν –μὲ ἱστορικὰ καὶ ἀντικειμενικὰ κριτήρια– ξεχωριστὴ θέση μεταξὺ τῶν γλωσσῶν τοῦ κόσμου.

Πρόκειται γιὰ διεθνή ἀναγνώριση τῆς διαχρονικότητας, τῆς οἰκουμενικότητας καὶ τῆς προσφορᾶς τῆς γλώσσας μας στὴν Πολιτιστικὴ Κληρονομιά τῆς ἀνθρωπότητας.

Ἀὐτὰ ἀναφέρει μὲ λίγα λόγια ἡ εἴδηση.

• Ἡ Ἑλληνικὴ Γλῶσσα ὅμως εἶναι ἓνας θησαυρός, τὴν ἀξία τοῦ ὁποίου ἀναγνωρίζουν περισσότερο οἱ ξένοι καὶ λιγότερο οἱ Ἕλληνες.

Ἡ παιδεία μας ἐνδιαφέρεται περισσότερο γιὰ τὴν ἐκμάθηση τῶν ξένων γλωσσῶν καὶ λιγότερο τῶν ἑλληνικῶν. Ἀκόμα καὶ οἱ Φιλολογοί μας ἀγνοοῦν τὰ ἀρχαῖα ἑλληνικά, πλὴν ἐξαιρέσεων.

Οἱ μαθητὲς μας ἀρκοῦνται στὴν χρῆση ἐνὸς πτωχοῦ λεξιλογίου, γιὰ νὰ συνεννοοῦνται στοιχειωδῶς. Ἀγνοοῦν τὴν ἐτυμολογία τῶν λέξεων, μιᾶνε καὶ γράφουν μὲ ἀσυνταξίες, κάνουν πολλὰ καὶ σοβαρὰ ὀρθογραφικὰ λάθη. Ἀλλὰ κι ἐμεῖς οἱ ἐνήλικοι μιᾶμε

καί γράφουμε, πέφτοντας συνεχῶς σέ γλωσσικά άτοπηματα. Τὰ λεξικά κατάντησαν πλέον μουσειακὸ εἶδος.

Τί φταίει; **Τ**ὰ ἀκούσματά μας καὶ τὰ διαβάσματά μας εἶναι ἐλάχιστα. **Α**κόμα πιὸ ἐλάχιστα εἶναι τὰ γραπτά μας.

Χρησιμοποιοῦμε τὰ «ἀγγλο-ελληνικά» γιὰ νὰ γράψουμε ἓνα μήνυμα... **Ε**νσωματώσαμε ἓνα σωρὸ ξένες λέξεις στὴν γλῶσσα μας, ὥστε νὰ μιᾶμε μισὰ ἑλληνικά καὶ μισὰ ἀγγλικά, ὅπως οἱ... *τουρίστες!* **Β**αριόμαστε νὰ διαβάσουμε ἓνα κείμενο, ἂν ξεπερνᾷ τὴν μία σελίδα...

Μόνοι μας ὑποβαθμίσαμε τὴν ἀξία τῆς γλώσσας μας, ἀφοῦ ἐν πολλοῖς **ἀντικαταστήσαμε τὸ κείμενο μὲ τὴν ὀθόνη τῶν κινητῶν τηλεφῶνων καὶ τῶν ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν.** **Τ**ώρα τελευταία ἄλλωστε εἰσήλθαμε στὸν... *θαυμαστὸ κόσμον* τῆς τεχνητῆς νοημοσύνης, ποῦ ἔρχεται νὰ καταργήσει τὴν φυσική.

Αλλά, παρὰ τὰ δυσοίωνα γεγονότα, ἄς εἴμαστε αισιόδοξοι.

Μποροῦμε ἀκόμα νὰ διαφυλάξουμε τὴν γλῶσσα μας, ἂν προσπαθήσουμε ὅλοι μαζί. **Μ**ία μάχη χάνεται μονάχα, ἂν οἱ στρατιῶτες καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ καταθέσουν τὰ ὄπλα.

Καὶ ἡ μάχη δὲν ἔχει ἀκόμα χαθεῖ, γιὰτὶ πάντα ὁ Ἑλληνισμὸς καὶ ἡ Ὀρθοδοξία ἔχουν γενναίους ἀγωνιστές.

■ **«Γ**ιὰ τὴ μητέρα γλῶσσα μας, τὰ λάβαρα κρατήστε», ὅπως μᾶς προτρέπει καὶ ὁ ἐθνικός μας ποιητὴς Κωστῆς Παλαμᾶς.

(*) Περιοδ. «Τὰ κρίνα», ἀριθμ. 430/Ὀκτώβριος 2025, σελ. 24. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

Ἀντικαρναβαλική Ἐκδήλωση 2026

Κυριακή τῆς Τυρινῆς... Συγχωρημένοι καὶ συγχωρήσαντες, φθάνουμε ἀνακουφισμένοι, μετὰ τὸν Ἑσπερινὸ τῆς Συγχώρησης, στὴν Ἑστία μας...

Σὰν ἀπὸ θαῦμα μαζευόμαστε σύντομα καὶ ἡ Ἀντικαρναβαλικὴ Γιορτούλα μας ἀρχίζει σχεδὸν στὴν ὥρα της!... Ἡ προτροπὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη μας λειτουργεῖ καὶ ἡ Αἴθουσα γεμίζει χαρούμενα πρόσωπα παιδιῶν καὶ γονιῶν καὶ ...στενεύει πολὺ!...

Τρεῖς Ἱερεῖς μας, παρὰ τὸν λειτουργικὸ φόρτο τῆς Κυριακῆς- προσέρχονται οἰκογενειακῶς, προκειμένου νὰ ...διακονήσουν, πλημμυρίζουν εὐλογία καὶ χαρὰ τὶς καρδιές καὶ ζωντανεύουν τὴν Ἑλπίδα!...

«Χρηστότητα ἐκδιδαχθεῖς...» ὅλοι μαζί! Ὁ Ἅγιος Τιμόθεος, Προστάτης τῶν Ἀντικαρναβαλικῶν Ἐκδηλώσεων, ὅπως πάντα, προεξάρχει τιμητικά...

Μετὰ ἀπὸ σύντομὴ εἰσαγωγή, μὲ ἀναφορὰ στὶς Ἀντικαρναβαλικές Ἐκδηλώσεις, οἱ ὁποῖες ἄρχισαν τὸ 2016, ἡ γιορτούλα μας ἀρχίζει μὲ τὸ Γαϊτανάκι, ὠραῖο χορευτικὸ ἔθιμο τῆς συναδέλφωσης καὶ τὴν ἐνότητα, ὅπως

μᾶς ἐνημερώνει σχετικὰ ἡ πολυτεκνὴ καὶ καλλιτεκνὴ Μαρία μας!...

Γύρω ἀπὸ τὸ Γαϊτανάκι, ποὺ κορίτσια τοῦ Τμήματος Ἐφήβων τῆς Ἑστίας μας χορεύουν σεμνὰ καὶ ὁμορφα, ὁ χορὸς συνεχίζεται γιὰ λίγο, μὲ παραδοσιακοὺς χοροὺς μας, ἐνῶ δύο ἀπὸ τὰ κορίτσια δίνουν μὲ τὰ κανονάκια τους μῖα

ώραία νότα ...άντίστιξης, στὸν πανηγυρικὸ τόνο τῆς γιορτῆς!...

Οἱ νόστιμες κρέπες ἀρχίζουν νὰ μοσχομυρίζουν, ἐνῶ ταυτόχρονα ξεκινοῦν τὰ παιδικὰ παιγνίδια, μὲ τὶς ἔντονες φωνές, τὰ σπαρταριστὰ γέλια, τὰ ξέφρενα τρεχαλητά, νὰ ὑπογραμμίζουν ἔντονα, ὅτι **μποροῦμε τὰ ἀθῶα καὶ ἀνύποπτα** παιδιά μας νὰ διασκεδάσουν θαυμάσια καὶ νὰ ψυχαγωγηθοῦν πραγματικά, χωρὶς νὰ λυπήσουν τὸν Θεό, μὲ δαιμονικά μασκαρέματα καὶ ἄλλα ἔκτροπα, τραυματίζοντας βαρεῖα -ἂν ὄχι θανάσιμα- τὶς ἀθῶες, ἀθάνατες ψυχούλες τους!...

Τὰ ...ἐπίκαιρα δῶρα τῶν νικητῶν, ὁμορφοὶ χαρταετοί, προσθέτουν χαρὰ στὴν χαρὰ τῶν παιδιῶν καὶ ἀναρριπίζουν στὶς μνήμες τῶν μεγάλων ὠραία, ἀγνὰ κι ἀνέμελα χρόνια, «ποῦ ‘χαν λουλούδια μεσ’ στὴν καρδιά»...

Τὸ πρόγραμμα ὀλοκληρώνεται μὲ μία πολὺ διασκεδαστικὴ καὶ συνάμα ὠφέλιμη καὶ διδακτικὴ παιδικὴ ταινία κινουμένων σχεδίων, τὴν ὁποία παρακολουθοῦν μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρον μικροὶ καὶ μεγάλοι!...

Εὐχαριστίες στὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ. Κυπριανό, γιὰ τὴν θυσιαστικὴ ἔγνοια -ἢ ὁποία τὸν χαρακτηρίζει- γιὰ τὸ ποίμνιό του, ἀλλὰ καὶ σὲ ὅλους, ὅσους συνέβαλαν στὴν ὀργάνωση καὶ πραγματοποίηση αὐτῆς τῆς οἰκογενειακῆς, ζωντανῆς καὶ ὁμορφῆς Ἀντικαρναβαλικῆς Ἐκδήλωσης! **Εὐχὲς** δέ, ὥστε νὰ συνεχισθοῦν αὐτὲς οἱ καλὲς προσπάθειες, πρὸς δόξαν Θεοῦ, σωτηρία τῶν παιδιῶν μας, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν! **Ἀμήν!**...

Ι.Γ.Α.

Καλὴ Σαρακοστή!

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Γ.*

Τοῦ Κυρίου, δεηθῶμεν!

Λέσποτα Παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ Πατὴρ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ἐν ἐλέει ἀμέτρητος καὶ ἐν φιλανθρωπία ἀνείκαστος· ὁ καὶ ῥήμασι πατρικοῖς προσκαλῶν τοὺς ἀπειθεῖς τοῦ Νόμου Σου, καὶ παραβάτας τῶν Ἐντολῶν Σου· καὶ διαφόροις τρόποις, τὴν τῶν ἀμαρτωλῶν σωτηρίαν πανσόφως οἰκονομῶν, καὶ φιλανθρώπως προνοούμενος.

Σοὶ τοίνυν, τῷ Προνοητῇ καὶ Κηδεμόνι τοῦ παντός· τῷ μὴ θέλοντι τῶν ἀμαρτωλῶν τὴν ἀπώλειαν, ἀλλὰ τὴν ἐπιστροφὴν καὶ σωτηρίαν· προσπίπτοντες μετὰ κλαυθμοῦ καὶ συντετριμμένης καρδίας, δεόμεθά Σου ἐκτενῶς, ὅπως ἐπαγάγῃς τὸ Ἐλεός Σου ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλευθερώσῃς πάντα τοὺς ἐπικαλουμένους Σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ τῆς ἐνεστῶσης συμφορᾶς καὶ ἀνιαρᾶς περιστάσεως.

Οἶδαμεν, Κύριε, οἶδαμεν, ὅτι διὰ τὰς πολλὰς ἀμαρτίας, ἅς καθ' ἐκάστην ἀσυνειδήτως πράττομεν, ἀπέστρεψας τὸ Πρόσωπόν Σου ἀφ' ἡμῶν, καὶ ἐκάλυψεν ἡμᾶς σκιὰ θανάτου· ἀλλὰ μὴ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, διὰ τὸ Ὄνομά Σου τὸ ἅγιον, μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς ἡμᾶς ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἐκλεκτῶν Σου, καὶ καλύψῃ ἡμᾶς αἰσχρύνῃ, ἐναντίον τῶν τε ὀρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν ἡμῶν.

Ὁμολογοῦμεν, ὅτι ὄλως ἀναξίως, ναί, Κύριε, τῆς προσηγορίας τοῦ χριστιανισμοῦ ἐπορευθήμεν, παραβάντες ἀδεῶς τοὺς Νόμους Σου· καὶ ἀθεμίτοις ἔργοις καὶ ἐναγέσι πράξεσιν, ὅλον τὸν πλοῦτον τῆς θείας Σου Χάριτος καταδαπανήσαντες, ὀλικῶς ἐξ αὐτοῦ ἐγυμνώθημεν, καὶ τῷ πονηρῷ πολίτῃ ἀνοήτως ἐδουλώθημεν· ἀλλ' ἐπὶ Σε ἄλιν, τὸν φιλόστοργον ἡμῶν Πατέρα, μετανοοῦντες ἐπιστρέφομεν, καὶ ὡς ὁ ἄσωτος υἱός, μετὰ κλαυθμοῦ βοῶμεν· ἡμάρτομεν, Πάτερ, ἐνώπιόν Σου, καὶ οὐκ ἐσμεν ἄξιοι κληθῆναι υἱοί Σου· δέξαι εὐμενῶς τὴν μετάνοιαν ἡμῶν, καὶ ὁδήγησον τὰ διαβήματα ἡμῶν εἰς τρίβους μετανοίας, στηρίζων ἡμᾶς ἐν τῷ Σῶ φόβῳ καὶ ἐν τῇ Σῆ ἀγάπῃ.

Προστασίας τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου· δυνάμει τοῦ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ· ἰκεσίαις τοῦ Τιμίου Προδρόμου Ἰωάννου, καὶ πάντων Σου τῶν Ἁγίων.

Ὅτι Σὸν ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Φιλανθρώπῳ Πατρί, σὺν τῷ Εὐσπλάγχχνῳ Σου Υἱῷ, καὶ τῷ Ἀγαθῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

* Εὐχὴ γ' Ἀγρυπνιῶν Μετανοίας